

Qmāmāmāmā

E-mail: r.jalagania@mail.ru

№170 (229) 15-22 გვიათ 2012

სახალხო მოძრაობა „სამებრელოს“ ორგანიზაცია

30 താഴെ

გაზეთი „ილორი“ და სახალხო მოქანავა „სახაგრელო“ დილი სამარტო
როის მონაცემებისა და გათი რჯახის ცენტრის ულოცავან გამარჯვების დღას!

ჩვენ ადგიზარდეთ იმ სანაში, როცა
ეველგან – სასწავლო დაწესებულებებსა
და ოჯახში – სწორად გვასწავლიდნენ.
შესაძლოა, ეს ყოველთვის არ იყო 100-
პროცენტიანი სიმართლე, მაგრამ, სამ-
აგიეროდ, აზროვნებას ვწავლობდით. მაშინ
ბიბლიოთეკებს, მუზეუმებსა და უფროსებ-
თან ურთიერთობას კომპიუტერი არ ცვლ-
იდა (საკმაოდ ჟეზღუდული შესაძლე-
ბლობების მქონე ხელსაწყო, როცა საქმე
ფუნდამენტური ცოდნის მიღებას ეხება,
აღარავერი რომ არ ვთქვათ ადამიანურ
ფაქტორსა და მორალზე), რის წყალობითაც
ჩვენმა თაობამ იცის იმ ეპოქის შესახებ,
რომელსაც დიდი სამამულო ომი ჰქვია და
აცხობიერებს დიდი გამარჯვების
მნიშვნელობას. თუმცა აյ ესწრებიან თავად
დიდი სამამულო ომის მონაწილენი –
ჩვენი ვეტერანები, ცოცხალი ლეგენდა!
ამიტომ, დაუ, ამ ომზე მათ ილაპარაკონ, მე
კი ქვეს მოვიხრი და ვეტერი: გმადლობთ,
რომ სიცოცხლე განაწევთ!

ძეგირფასო მეგობრები! მოდი, გადავხელოთ იმ ომს, მის ერთ-ერთ მთავარ გვიზოდს, დღვანელები გადასახელიდან, თანამედროვე რეალიტებიდან, არა როგორც ისტორიას, არამედ როგორც მის გაგრძელებას. და რას ეხედავთ? კაგაბია კელაბაც საფრთხეშია, კავებასიისთვის ბრძოლა გრძელდება! სხვაგარი მეორედითა და უცხოთა ხელით დღეს მას მეორე ფრონტზე ჩვენი ყოფილი მოკავშირეები წარმართავენ, უფრო სწორად - ზოგიერთი დასაკლური ქავენის ხელისუფლება.

კონკრეტულ პარალელგბს გავაკლებს:
1942 წლის 5 ივნისი-1943 წლის 9 ოქტომბერი, კავკასიისთვის ბრძოლის დასაწყისი და დასასრული. ფაშისტებს კავკასია სსრ კავშირისგან უნდა გაემიჯნათ, რათა გროვნოს, კასპიისპირეთის, ახლო აღმოსავლეთის ნაგორიბი მიეღორ. ამიტომ თავიდან ჩრდილოეთ კავკასიას შეუზიეს, რათა შემდგომ კასპიისპირეთში გასულიყვნენ, შემდეგ კავკასიონის ქედის გავლით ამიერკავკასიაში შეედწიათ, შავი ზღვისკენ გაჭრილიყვნენ, მესამე რაიხის მხარეზე ომში ჩაებათ ოურქეთი და კიდევ უცრო შორს, ირან-ერაყის საზღვარზე, ახლო აღმოსავლეთში, ინდოეთამდე გასულიყვნენ.

დღეს იმავე სურათს გხედავთ: ჩრდილოატლანტიკური ალიანსის რამდენიმე ანგლოსაქსონური წევრი-სახელმწიფოსა და ახალი ეპროპის ქავენების მოწოდებით/შეუწინააღმდეგაბლად აშშ უარზე არაა, ჩრდილოეთ კავკასია რუსეთს ჩამოაშორონ და ამიერკავკასიის ქვეყნებს გადაჰყიდონ, ისევ და ისევ ნაეთობის მისაღებად! ამ მიზნით ისინი უკვე მერამდენენ წელია, ჩრდილოეთ კავკასიაში სიტუაციის დესტაბილიზაციას ახდენენ, მხარს უჭერენ იქაურ ბანდფორმირებებს, 2003 წლის საქართველოში „სავერდოგან“ გადატრიალებას აწყობენ და ხელისუფლების სათავეში თავიანთ მოყვანილ ხელდასხმულს სამხედრო ავანტიურებისაკენ უბიძგებენ, რათა აფხაზეთის გაკონტროლებით შავი ზღვა ნატოს შიდა ზღვად აქციონ; ხოლო

სამხრეთ თხეთის ხელში ჩაგდებით,
ჩრდილოეთ კავკასიის გავლით - კასპი-
ისპირეთისა და საქართველოს გავლით
ბაქოს ნავთობზე გავიდნენ, მიღსაღებით
დაქსელონ ქვეყნა შავ ზღვასა და ოურქ-
თამდე, ამავე დროს, ჩაითრიონ იგი არხებულ
პირობებში ხელახლა გადვიცვებულ
ფარაბადის კონფლიქტში. შემდეგ - მსგავსი
სცენარითვე გააგრძელონ, რომელსაც გერ-
ბად, ასევე, არწივი აქს, ოღონბ - უკვე
სცატიკის გარეშე - ერაყი, ავლანეთი,
საქართველოზე ნაკლებავერდოვანი „რევ-
ოლუციები“ ახლო აღმოსავლეთსა და
ჩრდილოეთ აფრიკაში იმ მიზნით, რომ
ნავთობით უმდიდრეს რეგიონებში თა-
ვიანთი ახალი ხელისახლებები დასვან
БРИК-ის ქვეყნებისა და ირანის საპირ-
ჭონები.

როგორც ხედავთ, განსხვავება „მათ – გუშინდელსა“ და „მათ – დღეგანდელს“ შორის მარტოოდენ ბრძოლის წარმოების მეთოდებშია: ვერმახტის გამზედაობის არ-მქონე „დემოკრატის ეტალონები“ მოსყიდული და გაბითურებული აბორიგენების ნაწილის ხელით მოქმედებას ამჯობინებენ, რომლებსაც რეკოლუციონერებს, თავისუფლებისთვის მებრძოლებსა და მეამბოსეებს უწოდებენ. და მხოლოდ უკიდურეს შემთხვევაში ბედავენ მათი ელიტური ჯარები სახმელეთო ოპერაციების ჩატარებას და ისიც, მარტო ინტენსიური აკიადაბომბებისა და ხომალდებიდან და წყალქვეშა ნავებიდან განხორციელებული სარაკეტო იერიშების შემდეგ.

მათ მიერ „მახვილგონიერულად“ მშვიდობის მცირებულებად მონათლებული სახმელეთო ოპერაციები ხომ, სკაპერთანანამედროვე შეიარაღების, ტანკებში კონფიციონერებისა და „გლადიტორული“ ეკიპირების მიუხედავად, როგორც წესი, მათთვის ფიასკოთი მთავრდება: ვიეტნამი, ერაყი, ავღანეთი – მაგალითი უამრავია...

ახლა კი 69 წლით უკან დავბრუნდეთ: საბჭოთა არმიამ, რომლის შემადგენლობა-შიც სსრ ქავშირის ყველა - მათ შორის, ქავკასიის ხალხების მოძმეობაზე წარმომადგენლებიც იბრძოდნენ, მართალია,

დიდი დანაგარებით, მაგრამ მაინც შეინარჩუნა კავკასია ვერმახტის სპეციალურად გაწვრთნილ-ეყი პირებულ ძალებთან, მათ შორის, პირველ სამოთო-შესროლებით დივიზია „ედელვაისთან“ ბრძოლებში. მიუხედავად იმისა, რომ გერმანელებმა კავკასიელი ხალხისგან რიგი ნაციონალური ფორმირებების შექმნა შეძლეს, პირდევრის ოცნება – საბჭოთა კავშირის სხვა ხალხებთან კავკასიელ ხალხთა მეგობრობა გაეცამის გერმანია, არ ახდა, თუმცა ფაშისტებური პროპაგანდა ადგილობრივ მოსახლეობას უნერგავდა, თითქოს ისინი „მხოლოდ როსტის აღმოთხნის ხოლო ასასის“

ოქუსის კიონიდებენ, ნოლო კავკასიის
ხალხებისთვის მონილიან გათავისუფლება
და ცივილიზაცია მოპქონდათ!“
ასელა კი დღევანდელ დღეს გადმოვ-
ინაცვლოთ: სსრ კავშირის ხალხები კვლავ
ერთად რომ არ დადგნენ და დაიცვან
კავკასია, ჯერ მტკიცე კავშირი დაანგრიეს,
შემდეგ ყოფილი თანამემამულები ერთ-
მანეთს წაგვიდეს... დასავლეთის საეც-
სამსახურების გათვლა სწორი აღმოჩნდა
— იერიში იმ სესიტ ადგილას მიიგანეს,
რომელსაც კავკასიელი ხალხები მუდამ
საკუთარ მთავარ დირსებად მიიჩნევდნენ:
ეს თავიანთი ეროვნული კუთხილების
გამო ჰიპერტროფული სიამაყე და სხვე-
ბისგან გამორჩეულობაა. და ოუკი ეს
უწინ მხოლოდ ჰიპერტროფულ სტუმარო-
მოყვარეობაში, სიკეთესა და მანდილოსან-
თან მიმართებაში რაინდობაში გამოიხ-

ატებოდა (რასაც საუკეთესო კავკასიური ტრადიციების გადაღებით ბევრი ბაბავდა) ახლა ოკეანისგაღმელა სპეცებმა ეს სამაყე აგრძესისა და მიუღებლობის არხში გადაიყვანეს, რამაც ერთაშორისი შეუდლი წარმოშეა, რის შედეგადაც „პაგდასიური ეროვნების პირი“ დღეს დამდასა და განაჩენივით ჟღერს! აბა, შექედეთ, მორიგი ტერაქტის შემდეგ ხმაური ჯერ ჩამცხვალიც არ არის, რომ მაშინვე მის საეჭვო კავკასიურ წარმომავლობაზე აღარარაპდებიან, რაც მურე ხშირად არ დასტურდება მაგრამ უკვე მნიშვნელობა აღარ აქვს... თითქოს ტერორისტებს ან წარმომავლობა ან ეროვნება და სამშობლო ჰქონდეთ, სამაგიეროდ კი ჰყავთ კურატორ-სპონსორ-მეპატონე! კარგი და ცუდი ხალხები კი არ არსებობენ – არიან კარგი და ცუდი მმართველები, რომლებიც, სხვათა შორის მუდმივად ვერ იქნებიან. „რუსები ჩვენი მტრები არიან, აფხაზებსა და ოსებთან კი გასაყოფი არაფერი გაგქვს!“ – ყოველდღიურად აცხადებენ საქართველოს ხელისუფლების წარმომადგენლები ტელევიზიონით და მაშინვე მასებნებები ზემოსხენებული ჰქონდესისეული „ჩვენ ვეომებით მხოლოდ რუსებს, ხოლო კავკასიის ხალხებისთვის მონობისგან გათავისუფლება და ცივილიზაცია მოგაქვს!“

თუ უცხოელ სახელმწიფო ინსტრუქტორები
სა და ნატოს „წვრთნისა და აღჭურვის“
ტიპის ნაირგარ პროგრამასაც გავითვალ-
ისწინებო, მივხვდებით, რომ დამბაშვეა
არა მარტო ტაქიის პირველი მსროლებელი
არამედ ისიც, ვინც მას სედზი ჩახ-
მახშევნებული და დატენილი პისტოლეტი
ჩაუდო! შეხვდეთ, შეიარაღების და ფულის
გარდა (რომლის ლომის წილიც ისევ და
ისევ იარაღის შესყიდვაზე იხარჯებოდა)
ჩვენთვის არავერი მოუციათ! რადაც ვერ
ვხედავ ჩვენში სახელგანთქმული
დასავლური ბრენდების ფილიალებს –
აღჭურვილობის, ავტომანქანების, მძიმე და
მსუბუქი მრეწველობის მწარმოებელ
ქარხნებს, მაღალტექნოლოგიურ საწარ-
მოებს, სამაგისტროდ, დაგვეხმარნენ სამხედრო
ინფრასტრუქტურის შექმნაში დოგისტიკით
– საწვრთნელი პოლიტონიკი, ბაზები, აერო-

თვითონებობა – მათი კანონი!

პროპაგანდისა და განათლების რაიხს-მინისტრის, რაიხსლაიტერ ჰერცელსის მს-გაფსად, ჩვენი „განმანათლებელ-განმათავი-სუფლებელი“ იდეოლოგიურად დეზინ-ფორმაციულ ომსაც აწარმოებდეს: ან-ტირუსული პროპაგანდის პიკი – ტელევიზის „პიკ“ („პირველი საინფორმაციო კავკასი-ური“), მისი შექმნელი და წამყვანი ოლეგ (იგივე სანდრო) პანფილოვი, რომელიც კავკასიასა და მის ფარგლებს გარეთ ერთაშორის შედღენა და და რესოფობიას ოქსავს (ამას სჯობდა პანფილოვს სახელი კი არა, გვარი შეეცვალა, რათა 1941 წელს დაღუშებული საბჭოთა არმიის გმირის, გენერალ-მაიორ ივან ვახილევის პანფილოვის

გვარი არ ჟევრცხვინა!». „პიტ“-ის დღვევან-
დელი მფლობელი, როგორც ჩანს, ნამდვილი
„შპიკა“: დიდი ბრიტანეთი პარსონის
სამხედრო-საპარო ძალების ქართული
სამსახურის ხელმძღვანელი იყო და, სავა-
რაუდოდ, „ინტელიგენტურ სერვისში“, „და-
მატებითი შემოსავლისთვის“ მუშაობდა...
ოთვალისწილებრივ მომსახურებას მოისახებოდა.

თუმცა კავკასიის რუსეთისგან
ჩამოშორებაში, როგორც ამას ფიურევიც
ოცნებობდა, დასავლელ სტრატეგებს ხელს
რუსეთი უშლის. ამიტომ ახლა ტაქტიკა
შეიცვალა: თუკი გუშინ ისინი „დაყავი და
იბატონებ“ პრინციპით მოქმედებდნენ და
კავკასიაში ერთმანეთს გადაჰკიდეს ყველა
– აზერბაიჯანელები, სომხები, ქართველები,
აფხაზები, ოსები, რუსები, ჩეჩენები, დღეს
ყველას შეკავშირება სურთ ერთიან
კავკასიად – რუსეთის წინააღმდეგ სამეგო-
ბროდ! ყურადღება მიაქციეთ – ბოლოს-
ანებში ჩვენთან, თითქოსდა დაკვეთით,
უხად გამოწვდნენ „ექსერტები“ კავკასიის
საკითხებში, რომლებიც რამდენიმე „მოსკოვ-
ელ საზოგადო მოღვაწესთან“ ერთად
უნისონში ატარებენ ახალი ამიერკავკასიის
ფედერაციის შექმნის იდეას: „#ძაგლის
საქმეთა სახელმწიფო საბჭო“ მოწოდებულია,
დაწყობდიდან იმ ბატონების დაკვირვების
საბჭოდ იქცეს, რომლებისაც კავკასიელი
ხალხების ერთ უერქებადისაში „ძო-
ქტებილად“ გაერთიანება და დიდი
ხრდილოელი მეზობლისთვის სროლა სერჩ!

თუმცა ეს გეგმა მხოლოდ რუსეთის კი
არა, თავად კავკასიის ხალხების საწ-
ინააღმდეგოდაც არის მიმართული: განსხ-
ვავებული კულტურის, ენის, რელიგიის, პო-
ორიტეტებისა და პრობლემების მქონე
ხალხი თუკი ამ „ჯოჯოხეთურ კოქტეილად“
გაერთიანდება, დაკარგვას ეროვნულ კულ-
ტურასა და თვითშეიფაღობას, მცირე
ხალხები და ეთნიკური ჯგუფები კი,
უბრალოდ, გაქრება უფრო დიდ ჯგუფებთან
ასიმილირების გამო, რომლებისაც ჩვენში
თურქეთიდან, ირანიდან, ჩინეთიდან გად-
მოსახლებული ახობით ათასი ქაცი და
მსოფლიოს სხვადასხვა კუთხიდან ჩამო-
სული 100-ათასიან მისიონერთა კორპუსი
– კ.წ. ინგლისურის მასწავლებლიც დაუ-
მატება.

ვინც დღეს ერთიან გაფასიაზე და-
პარაკობს, სწორედ მათი გრალია, ჩვენ
რომ უველას ერთნაირად გვნაოდავენ
„ძავგასიური ეროვნების პირად“! მე კი
მინდა, რომ უწინდებულად, უბრალოდ,
ქართველს მექანიზმებს, მაგრამ არა სიძულ-
ვილით, არამედ ნოსტალგიით...

ଦ୍ୟୋର୍ଯ୍ୟାବେଳ ତାନାମ୍ଭେମାମ୍ଭୁଲ୍ଲେବ୍ରା, ଶ୍ୟୋଦ୍ଧର୍ବା
ଗୋନ୍ଦମ୍ ଶ୍ୟୋଦାବେଳ, ଏହାପଦା, ଦିଲ୍ଲୀ ତାନାମ୍ଭେମା-
ମ୍ଭୁଲ୍ଲେବ୍ରା ଲାଗାର ଗାରିତ, ଲେଖାଦାଲେଖା ସାଥ-
ଶିଲ୍ପିଙ୍କର ଗାନ୍ଧୀବେଳ, ମାଗରାମ ଗ୍ରୂପାବ୍ସୁଖ୍ୟବ୍ରା: ଫାନ୍ଦ,
ଲେଖକ ଲାଗାର ଅର୍ଥେବେଳକୁ, ମାଗରାମ କୋମ ଦାରିହା
ନୋଲିବୁ, ଗୋନ୍ଦ ଫାରମଦାମାଗଲ୍ଲାବ୍ରାଦିତ ଜୀବଦାନାକୁ?
ଆ ମ୍ଭେ ମାଗାଲ୍ଲାବ୍ରାଦିତ, ଫାରମଦାମାଗଲ୍ଲାବ୍ରାଦିତ ଲେଖ
କାହିଁ ଶିରିଦାନ ଗାର: ରା ଗ୍ରୂପିଟ ହେବେଳେ
ଅରୋନ୍ଦିଓକ୍ଷେବ୍ରା?! ତୁ ତକ୍ଷଣ, କ୍ଷୋର୍ଯ୍ୟାବେଳ ଗ୍ରୂପିର-
ଅନ୍ଧବ୍ରା, ର୍ଯୁଜୁଲ୍ଲାବ୍ରାଲାଲ୍ଲାଦ ଦିଲ୍ଲୀଗାରିତ ବୋଲ୍ବେଳି
ଦିଲ୍ଲୀ ଅରାର୍ଥେବ୍ରାଲ୍ଲାଦ ମାମ୍ଭୁଲ୍ଲାବେଳାତ୍ମକିବେ?! ଅରା,
ଲୋକ ତୃକ୍ଷଣାତ୍ମକ ତରି ତକ୍ଷଣାବେଳ ଉତ୍ତରବେଳ୍ଲାବ୍ରାଦେ,
ହେବେଳ ତାନାମ୍ଭେମାମ୍ଭୁଲ୍ଲେବ୍ରା ପାଇଁବେଳି! ତୁମ୍ଭେଲା
ହେବେଳ ତାନାମ୍ଭେମାମ୍ଭୁଲ୍ଲେବ୍ରା ଗାରିତ ଅରା ମେଲ୍ଲାବ୍ରାଦ
ଲେଖକ ଲାଗାର, ଅରାମ୍ଭେ କାହିଁବେଳାନ୍ତାବ୍ରା, ଅନ୍ତିମ
ମାଗାଲ୍ଲାବ୍ରା ତାନାମ୍ଭେମାମ୍ଭୁଲ୍ଲେବ୍ରାଦିତ ଗାମରୁଗ୍ରିବାରି! ଏହି
ରାମି, ଦାଗିବେଳାତ ଦିଲ୍ଲୀ କାହାକାବେଳ, ରାମିରିତ
କିମ୍ବା ଦାଗିବେଳା ହେବେଳମା ମାମା-କାକ୍ଷେବ୍ରା, ତକ୍ଷଣ,
କ୍ଷୋର୍ଯ୍ୟାବେଳ ଗ୍ରୂପିରାନ୍ଧେବ୍ରା! ଲେଖକ କିମ୍ବା
ଦାଗିବେଳା ଗ୍ରୂପିରାନ୍ଧେବ୍ରା ଗାମରୁଗ୍ରିବାରି!

არნო სიღირგებიშვილი,
საინფორმაციო ანალიტიკური
სააგენტო „საქინზორმის“
მთავარი რედაქტორი

ქართველი ხალხის გვილების

იაკობ გოგებაშვილი „სიტყვით თუ კალმით გრძოლდა მთელი ნახევარი საუკუნე ყოველ ჟადებაზობას, რომელიც მის მშობელ ერს წმინდა უფლებებს ართმევდა, ავიწროვებდა... სიმობრდო ენა და ერთონული სკოლა ის სწორები ის სიმღირიღ, რომელსაც აგრე დაუინიბით, აგრე თაგდაგდებოდარაჯობდა... ჩვენი სახელოვანი პედაგოგი თავით კარის არც ერთ მარტო არ გამოიყენებოდა“ სამარტინ გრიგორი გვირჩევაში ითხოვს და სამარტინის თხელებებს. მაგრამ კივები საგამი ისევდაც სუსტი ჯანმრთელობის იაკობზე კიდვე უფრო ცუდად იმოქმედა და იგი ტეტერაულობით დავადა. მქმიდის დაფინანსები მოთხოვნით, იაკობი ითულებული გახდა, მესამე კურსი მიეტოვებინა და 1863 წელს სამობლოში დაბრუნებულიყო.

შეითხოვთ დიდი ნაწილი ამ სერიით
გამოცემული მწერლების ბიოგრაფიული
ცნობების გაცნობასაც გვთხოვთ. სწორედ
ამიტომ ჟურნალ „გზაში“, წიგნების პარა-
ლელურად, შიგადამიგ ჩვენი რეკული ავ-
ტორების ცხოვრებაზეც გიამობოთ ხოლომ.
ამჯერად იაკობ გოგებაშვილის მე-2 ტომი
მიიღეთ, ჩვენ კი შემდებისძაგარად ამ
უდიდესი ქართველის ბიოგრაფიას გაგაც-
ნობთ, თუ როგორ თქვა უარი თავის
საქართველოსა და ქართველებზე თავდავი-
წყებით შევვარებულმა ადამიანმა პირად
ბედნიერებაზე, ოჯახის შექმნაზე და „საგუ-
თარი შეილების მამობას ქართველი ხალხის
შეილების მამობა ამჯობინა“.

იაკობ გოგებაშვილი დაიბადა 1840 წლის
27 ოქტომბერს სოფელ ვარიანში, რომელიც
ქალაქ გორიდან 12-13 კილომეტრის და-
შორებით მდებარეობს. გოგებაშვილებს
მრავალშვილიანი ოჯახი ჰქონდათ: მამა –
სიმონი, სოფელ ვარიანის მღვდელი, დედა –
მაგდანა, კალმახელიძის ქალი, ექვსი ძმა და
ორი და. სიმონის სურდა, შვილებიც
სასულიერო პირები გამოსულიყვნებია, იაკობი
კი დედასაც და მამასც ბერად წარმოედგი-
ნიათ 8 წლის იური, ქალაქ გორის სასულიერო
სასწავლებელში მისაბარებლად რომ ჩაიჭ-
ვანეს, მაგრამ უცროსმა ძმამ, ივანე, მცირევს-
ლოვანებისა და სუსტი აგბულების
გამო, გორში აღარ დატოვა და ერთი
წლის შემდეგ პირდაპირ თბილისის
სასულიერო სასწავლებელში შეიყვანა. მარ-
თლიანი, იაკობი ძალიან სუსტი ბავშვი იყო,
მაგრამ მეტად ჭეკიანი, გამჭრიახი და მეტი-
ცხლი გონგბა ჰქონდა. უამრავ დოკვას,
ლექსა და საგალოზებს აღვიდად ითვისტე-
და. თანატოლებს გამორჩეულად უკვარდათ,
რადგან კუველთვის ნაირ-ნაირ მოთხერობასა
და ლექსს უკვებიდა. იაკობს მამისგან სიმ-
ღვრის ნიჭიც გამოიყვა. ის, თურქე, დიდ
დროს ატარებდა ბუნებაში და სათობით
აკვირდებოდა კვავილებს, ცხოველებს, მდი-
ნარის თევზებს. უკვებდა ბუნებასთან
განსაკუთრებული სისხლოვის გამოძახილია
იაკობ გოგებაშვილის „ბუნების პარი“...

1855 წელს იაკობმა წარჩინებით დაამ-
თავრა თბილისის სასულიერო სასწავლებ-
ლის სრული კურსი და თბილისის
სასულიერო სტანციაში შევიდა. სტანცი-
აში სწავლისას განსაკუთრებით საქართვე-
ლოს ისტორიაში და ლიტერატურაში დაინ-
ტერება, სავაჭრო კონფიდენციალურობიდა
და სწავლობდა და სწავლობდა
კლასგარეშე ლიტერატურას. მამისა და
სემინარიის ოფიციალური რეესიმის
შთაგონებით ერთხანს საკეთებით სამსახ-
ურისთვისაც ემზადებოდა – საკეთებით
ისტორიისა და საღვთისმეტეველო წიგნებს
კითხულობდა, მაგრამ სამეცნიერო
განათლების მიღების შემდეგ სასულიერი
კარიერაზე უარი თქვა და საზოგადოებრივ

მარ — იაკობ გოგიაშვილი

შევიდა და... „რა იყო ეს – თვითმეგლელობის მცდელობა თუ იაკობის მეგლელობის მცდლობა?“ – ამ საკითხს საფუძველიანი კვლევა მიუძღვნა იაკობ გოგებაშვილის საზოგადოებრივი პროფესიის მიერთების თანათვავმჯდომარეობა, პროფესიონალური გოგი გოგოლაშვილმა და არგუმენტების საფუძვლიანი მოიგანა თვითმეგლელობის მცდელობის ვერსიის უარსაყოფა და სამწუხაროდ, ჩვენს პატარა პეტროგაციაში ამ არგუმენტებზე დაწვრილებით ვერ გა ამბობთ, მხოლოდ მოვიყვანო ეპიზოდს ბა ტონი გოგის კვლევიდან: „ეს ფაქტი თვითმეგლელობის მცდელობად აღიკვეთ ჩვენმა თანამედროვე ავტორებმა (ვ. გაბუშვილი, „იაკობ გოგებაშვილი“, 1960 წ. და სხვა). ა ფაქტს, სანდრო ცხვედაძის (XIX-XX საუკუნეების მიჯნაზე მოღვაწე პედაგოგის და პუბლიცისტის, ნიკო ცხვედაძის ძმა, ავტ.) მონაცოლს, ასე გაღმოგვცემს ნიკო ლომოვიზი: „შუა დღე იქნებოდა მოტანგული ლი, როცა მე რაღაც საქმისთვის ვერი სასაფლაოს გადასწვრივ დადგმართხე ჩაი დიოდი ძირსაო. მარცხენა ნაპირიდან ვიდა კაცი მოადგა მტკვარსა და ისე, გაუხდელუ შევიდა წყალში. შუა აღილს წყალმზადე წააცია და რამდენსამე წამს სრულია დამალა, მერე კვალად გამოჩნდა. იწყო ბრ

დალია ტალღებთან და ნაინოს დაუბახლოების დამატებით დაო. მაშინავთვე მივეწევდე მეც და, ორდესას სახეზე ჟეგებდე, მეტის მწუხარებითა დაოცებისაგან კინადამ გული შემზუხებით ეს იყო იაკობ გოგება შეილიო. ა ტანისამოსი გაუწურება, ჩემი მშრალი პალტი ჩავაცვი და წამოვიყვანე, მერე მე და ნიკოლ მიხეილის საავადმყოფოში წავიყვანეთ და დაგაწვინეთ“ (ბ. ლომოური, 1991, გვ. 331). იაკობი იყო ჰემარიტი მართლმადიდებელი და მისგან ისეთი ნაბიჯის გადადგმა, რომელიც „ოვითმეცლელობის მცდელობად“ შეკლების დამატებით დაუბახლოების მიზანის გადასაცემად და მისგან ისეთი ნაბიჯის გადადგმა, რომ „მტკქრის ეპიზოდის“ შეფასებისას დიდი სიფრთხილე საჭირო – ჩრდილი არ მიაღეს დიდი ქართველი მოვაწის წმინდა სახელს“.

და თავისუფლაკი არაც ესი დაიტოვა. იარაგ
თანამედროვეები ამბობდნენ, „ქართველთა
შორის წერა-კითხების გამარტიველებას და
საზოგადოებას“ მისი მეორე ოჯახი იყო
საკუთარი ოჯახი კი იაკობს არ ჰყავდა
მან თავი მთლიანად თავის ქვეყნას მი
უძღვნა. არ ყოფილა არც ერთი ეროვნული
საქმე – ზეპირსიბრტყიერების შეგროვები
საბაზში უკრნადების გამოიცმა, ხალხურ
სიმღერების ნოტებზე გადატანა, სახოველო
სამურნეო სიონის გადამოწმოვა

სასეურნეო უქილის, იილილოსტების
და სამარხება, იაკობს სიტყვით თუ ფულით
აქტიური მონაწილეობა რომ არ მიღეო. მაგ
კარგად იცოდა, რომ მხოლოდ წიგნით ვე
შეძლებდა ერის განათლებას. იგი
საქართველოში სახალხო სკოლების შექმნა-
და-დამკვიდრებისთვის იბრძოდა, იცავდა რე
ალური განათლების უპირატესობას ფორ
მაღლურთან შედარებით. იაკობი არ იშურებ
და სახსრებს სახალხო განათლებისათვი
ის მატერიალურად ეხსარებოდა დარი
მოსწავლებს, გვერ მათგანს თვითონ უხდიდ
სწავლის ფულს. სისტემატურად უგზავნიდ
ფულს რესერვა და საზღვრებარეთის უძა
ლეს სასწავლებლებში ქართველ სტუდენ
ტებს, ციმბირში გადასახლებულ საზოგა
დოებრივ-პოლიტიკურ მოღვაწეებს. ბეჭრმ
მისი შუამდგრმლობით სტიპენდია მიიღო
მათ შორის – შემდგომში გამოჩენილმ
ქართველმა კომპოზიტორებმა: ზაქარი
ფალიაშვილმა და დიმიტრი არაყიშვილმ

ბოგებაგვილი

განსაპუთობით დიდი დგაწლი დახდო „ქართველთა შორის წერა-კითხვის გამაცრცელებელი საზოგადოების“ დაარსებასა და საქმიანობას.

გოგებაშვილს კალამიც კარგად უტრიდა. ვისაც ქართული ენის, ქართული მწიგნობრობის დაღატებს შეატყობდა, მეხივით დატჯდებოდა თავს. საოცარი გაშმაგებით ებრძოდა იანოვსკის – ქართველთა დაუშინებელ მტერს, აშორდიებსა და მისთანებს, შოვინისტების ჩაგონებით სამეცნიეროდან ქართული ენის გამოდევნისა რომ მოინდომეს. თვითონ ხომ პასუხს გასცემდა, ილიასაც შეუძახებდა, თურმე გაგიიძებ, ბერი მონდიავ, კარს საფრთხე მოგვდომია! მოძალებული ბიუროკრატიისა და ხინოვნიკთა თავნებობის წინააღმდეგ შეუპოვარ მებრძოლებს – ილიას, აკაკისა თუ გოგებაშვილს სიტყვა არ დასცენიათ რუსული კულტურისა და ენის სწავლების საწინააღმდეგოდ. პირიქით, იკობდა 1887 წელს შეადგინა „რუსების სლოვი“, რომელიც დადასხს ემსახურებოდა ქართველ ახალგაზრდებს...

1912 წლის 12 აპრილს იაკობ გოგე-
ბაშვილი მძიმედ გახდა ავად. თბილისის
საუკუთხო ექიმები მეცნალობდნენ, გარს
მიწინავე ქართველი საზოგადოება და ნათე-
საობა ეცვას, მაგრამ ვერ გადაარჩინეს.
გასაოცარი დამთხვევაა: ბავშვების მოამაგე
იაკობ გოგებაშვილი დღეს ბავშვთა დაცვის
დღედ ჩეცულ პირველ ივნისს, სადამოს 6
საათზე გარდაიცვალა, სიკვდილის წინ კი
თავისი შეუფასებელი მექანიდრეობა
მოლიანად ქართველ ხალხს უანდერდა:

300 ოუმანი განსვენებულმა თავის
დასაფლავებისა და ძეგლის დასაღმელი
ხარჯების დასაფარავად გადადო. დანარჩენი
თანა - ფასიანი ბილეთების თოთ ბილეთი
უანდერძა „წერა-კითხვის გამარტინელებელ
საზოგადოებას“, სალიტერატურო ფონდს,
ქართულ დრამატულ საზოგადოებას, ის-
ტორიისა და ეთნოგრაფიის საზოგადოებას,
ეურნალ „განათლებას“ და სახალხო უნი-
ვერსიტეტს წიგნები და სახელმძღვანელოები
9.000 მანეთი წლიური შემოსავლით და ვე-
რაზე საკუთრებაში არსებული 280 პლ-
საჟენი მიწა „წერა-კითხვის გამარტინელებელ
საზოგადოებას“ უანდერძა.

სახელმძღვანელოებისა და წიგნების რეალიზაციიდან მიღებული შემოსავლებით „წერა-კოტხვის გამავრცელებელ საზოგადოებას“ იაკობ გოგებაშვილის მშობლიურ სოფელ ვარიანში უნდა დაევარსებინა სანიმუშო სახალხო სკოლა, ამავე შემოსავლებით ყოველწლიური დახმარება 120-120 მანეთის ოდენობით უნდა გაეწია ეპატერინე გაბაშვილის ქალთა პროფესიონალური სასწავლებლისთვის, განათლების სახოგადოებისთვის და ქართული საბავშვო ბადისთვის, არანაკლებ 300 მანეთის ოდენობით - ქურნალ „განათლებისთვის“, აგავი წერეთელს უნდა მისცემოდა ათ-ათი თუმანი პონორარადი დღესწებისთვის, რომლებიც შესული იყო იაკობ გოგებაშვილის სახელმძღვანელოებში.

გაყიდული წიგნებიდან უნდა გადადგებულიყო არანაკლებ ერთი კაპიტასა განათლების ფონდის დასახარსებლად. ამ ფონდიდან უნდა დაენიშნათ სტიპენდიები სახალხო მასწავლებლების, გლეხებისა და მუზეოს, მუსიკოსების.

ძებულების შვილებისთვის.
სალიტერატურო ფონდს უნდა მოხმარე-
ბოდა, აგრეთვე, ვერაზე მდგბარე მიწის
ნაკვეთის გაყიდვით მიღებული თანხაც.
იაკობ გოგებაშვილს უურადღებოდ არ
დაუტოვებდა მისი წიგნების ასოთამწყობი

და ეურკეთის მარტო განვითარებული დადგინდა გადახდაშე, წიგნის მაღაზიის გამგე ივანე ავალიშვილი და „წერა-გთხის გამავრცელებელი საზოგადოების“ ბეჭდალ-ტერი ვასო ელიაშვილი, რომელთაც ან-დერმით დატოვა ასახი მანეთი...

P.S. „როგორცაც იაკობი დაასავლავეს და
მისი ქონების განაწილებაზე მიღდა საქმე
მის ნათესავთა და მეგობართა შორის, კუთხეში იდგა ცერემონიული დუარსაა
ძოცვაძე (პედაგოგი, პუბლიცისტი და საზო-
გადო მოღვაწე - ავტ.). როგორცაც პიოთხეს,
შეკრადას წაიღებო, ის შეირხა, თვალი მი-
აშერა კუთხეში მიგდებულ ჯოხს,
რომელზეც არავინ არა სდაფობდა და
წყნარად სთქვა: მე კიდევ აგერ ეს ჯოხი
მომჟიოთ სახსოვრადო”... (ი. გოგებაშვილის
ძმის შეკილის, შალვა გოგებაშვილის
მოგონებიდან).

ପ୍ରକାଶକ ପତ୍ରିକାରେ ଉପରେ ଦିଆଯାଇଛି ।

ცნობილია, აგრეთვე, სტრაბონიც
(ჩევნი წელთაღრიცხვით I საუკუნე) მიუთითებს, რომ მეფეთა ველზე იკ-
რძალებოდა კველა ეგვაპტელი მო-
ნარქი და რომ ეს სამარხები უძიდეს
საიდუმლოებას ინახავდა.

ისიც ცნობილია, რომ 1912 წელს
ევროპელი მეცნიერი თეოდორ დევისი
ამტკიცებდა, რომ მან და მისმა კოლეგა
გბძნა მეფეთა ველის ყველა საიდუმ-
ლოება ამოხსნეს, მაგრამ ამ განცხადე-
ბის 10 წლის შემდეგ, 1922 წელს ინ-
გლისელმა არქეოლოგმა პოვარდ კარ-
ტერმა ტუტანჰამონის სარკიფაზდა აღ-
მოჩინა. გარდა ამისა, აშშ-ის – ალა-
ბამის უნივერსიტეტის მკვლევარი სა-
რა პარკერმა 2003-2004 წლებში ეგ-
ვიპტიში 83 ახალი ობიექტი აღმოაჩი-
ნა, რომელთა შესახებ ცნობები არავის-
ჟონდა. სარა პარკერი ამტკიცებს, რომ
თანამედროვე მეცნიერებამ ევგა პტიის
საიდუმლოებების მხოლოდ 1 პროცენ-
ტის ამოხსნა მოახერხა, 99 პროცენ-
ტის შესახებ კი კაცობრიობამ არაფე-
რი ივახს.

ა ასაღი კვლევის საჭირობა, ჩანს გრანატირობა იმანაც, რომ სწორედ ნეუ-ფერტიტის სამართში ნაპოვნი ეტრა-ტების საშუალებით, 1995 წელს შეს ასაღებდი გახდა რამზეს II-ის შეაღების მუშიგნის მიგნება (არქოლო-გები ნეუფერტიტის მუშის შესწავლას აგრძელებენ, გაზ. „კვირის ქრინიკა“ 2008 წ. 29 დეკემბერი – 2009 წ. 4 იანვარი, №52, გვ. 31; და, თანამედროვე მეცნიერებმა ეგვიპტის საიდუმლოება – თა 1 პროცენტი ამოსნა, გაზ. „ალია“ 2008 წ. 30 დეკემბერი, 2009 წ. 6 იანვარი, №159, გვ. 14.).

კოლხეთში გავითარებული სახელმ-მწიფოს არსებობის პერიოდი დიდი ხნით უსწრებს ეგვიპტეში დიდი ფარაონების მართველობის პერიოდს, რომელთა სასაფლაოებში ჩატანებული ჰქინდათ უდიდესი სიმღიდოები, კრძოლოქროს ძვირფასი ნაკეთობანი. ისმება კითხვა: მეტალურგიის წარმოების, ოქროს დამუშავების გამოცდილება ეგვიპტეში ხომ არ გადავიდა კოლხეთიდან, ან პირიქით – ეგვიპტიდან კოლხეთში? მაგრამ, არა, მეტალურგიული დამუშავება მსოფლიოში პირველად კოლხეთში დაიწყო. ეგვიპტის დედაქალაქ ქარისში მდებარე გერმანული არქეოლოგიური ინსტიტუტის დირექტორი გორგოტერ დრეირი მიუთიხებდა ჩვენს წელთაღრიცხვამდე 2650 (თუ 2609) წელს ფარაონ ჯოსერის მერა აგებულ პირველ პირამიდასა და ერთ-ერთი მისი წინამორბედის მიერ აგებულ აკლდამას შორის მსგავსება არსებობს (ქართველმა მეცნიერებმა 48 საუკუნის წინანდელ საიდუმლოს ფარაოდა ახადა. ამის შესახებ გიზო ვაშაკიძეს ესაუბრა მარიკა განაცე, გაზ. „ასაკალ-დასასაგალი“, 2003, 21-27 აპრილი). მაშინ, გამოიდის, რომ კოლქს შენებდებს ეგვიპტეში პირამიდებზე მუშაობა თოთქმის 4 თავსი წლის წინ დაუწყიათ და არა უფრო გვიან ტუტანხამონის (ტუტანამონის) აკლდამის შენებლობის პერიოდში. მეცნიერთა აზრით, მნ აკლდამების შეგავსავარაონ ხასეხმვის აკლდამა, რომე

დი უნდა ყოფილიყო ფარაონთა სიმბ-
ლიდეები, რომელიც ერთ დროს „მეფეთა
ველზე“ ინახებოდა? აქ დამარტული
27 მონარქიან ტუტინპამონი ხომ ყვე-
ლაზე უფრო უმნიშვნელო მმართველი
იყო“. არქეოლოგიურ სამუშაოებს აფი-
ნანსებდა უძლიდორესა ინგლისელი ლორ-
დი კრისტენი. აკლდამის შესწავლა
1927 წელს დამთავრდა.

ძვ. წ. 1538-1525 წლებში ეგ-
ვაპტის ერთ-ერთი გავლენიანი ფარა-
ონი იყო ტუტმორს I ოხეპერკარა.

ცხადია იქ, მეველ ეგვიპტეში, კოლ-
ხები ცხოვრობდნენ და მუშაობდნენ.
ცნობილია, რომ ქართველები (კოლხები)
ცხოვრობდნენ პირენეს ნახევარ-
კუნძულზე, ბაბილონში, სირიაში და
სხვაგან.

ნუოუ, მართლა, ეგვიპტელ მონარ-
ქთა, „მეფეთა ველზე“ ნაპონი – ფა-
რაონთა სასწაულებრივი, ხელოუქნე-
ლი, მსოფლიოს შვიდი საცურაბიდან
პირველი – პირამიდები (მეგრული სი-
ტყვა „გლობირელი“, „გლაპიროუ“ – „ეგვა-
ვოლოგანი“, „მოყვავილე“ – სწორედ
ასეთი უნდა ყოფილიყო ფარაონების
პირამიდა – მუდმივი სიცოცხლე – ყვა-
ვილოვანი, მოყვავილე) – სარკიფაგები
და იქ თავმოყრილი ოქროს ნაკეთობა-
ნი, სამაულები, სკულპტურული ქმნი-
ლებები, კოლხ თხტატა ნახელავა?
(რა თქმა უნდა კოლხეთის მიერ არის
შექმნილი) ასევე, ჯოსერის პირამიდის
შექმნებლობის ხელმძღვანელი, ეგვიპ-
ტეში ქვის შექმნებლობის უფექტურებე-
ლი, დიდი არქიტექტორი იმხოტეპი
(მძროუფი) მეველი მეგრული სახე-
ლის მსგავსი ხომ არ არის?! ზოგიერ-
თი მკვლევარი იმასაც ამბობს, რომ ქა-
მეთი (ეგვიპტე) კოლხური ქვეყნა
რომ კოლხები ეგვიპტიდან არაან წა-
მოსულები, ანუ პირიქით ეგვიპტელები
კოლხეთიდან არაან წასული, უძველეს
დროში კოლხები და ეგვიპტელები
ერთი ხალხი იყო!?

ეგვიპტის პირამიდის ცნობილი ეგ-
ვაპტელი მკვლევარი მოჰამედ ზაქარია
ლინეგიმი (მ. ზ. ლონეგიმი, დაკარგული
პირამიდა, მ. ნასარიძის ნათარეგმი, თბ.
1965, გვ. 16-18.) ამბობს: „ეგვიპტე
ლებმა გააღმერთეს იმპოთეფი (იმხო-
ტეპი), მოგვინებით ყველა, ვინც წერს
შეუდეგბოდა, პირველ ყოვლისა, მის სა-
დიდებლად იტყორდა რამეს. მას მიაწე-
რენ რიგ გამონათქვამებს, რომლებმაც
შემდგომში უძვდავება დამტკიდრეს.
როცა ეგვიპტეში მოყიდნენ ბერძნები
მათ იმპოთეფი თავიანთ მკურნალობის
ღმერთით, სკულუფასთომ გააიგვენს.
უდავოა, რომ იგი იყო ტიტანური
ნაჭის ადამიანი. მისი საფეხურულო
(საფეხუროგნი) პირამიდა, მსოფლიოს
პირველი ქვის ნაგებობა, დღემდე ტო-
ვებს დაუკიდესტყარ და, შესაძლოა, უფრო
ძლიერ შთაბეჭდილებას, ვიდრო გვან-
დელი, ყველასათვის ცნობილი ხეფურე-
ნისა და ხუფეს პირამიდები. ცნობი-
ლია, რომ იმ დროს ფარაონები რამდე-
ნიმე სამარხს იშენებდნენ. ჯოსერმა
საფეხურული პირამიდის გარდა ბეთ-
ნალაფში ააგო კიდვე ერთი დიდი მას-
ტაბა(მ. ზ. ლონეგიმი, დაკარგული პირა-
მიდა, გვ. 14, 20-21. ლონეგიმის ბერძნი
განუხორციელებულ გეგმებ დარჩა, ის
1959 წლის დასაწყისში, ნიღოსში
დაიხრიო.), ახალ აბიდოსში ააშენა აკ-
ლდამა, საქარაშიც არის მისი სახელო-
ბის დიდი მასტაბა“. (რა თქმა უნდა
ფარაონს ერთ ადგილას მარხავდნენ
სხვები იყო – კენოტაფი – ცრუ, სიმ-
ბოლური სამარხი).

აღსანიშნავია ის წესიც, რომლის
შესახებ ლონეგიმი წერს: ძველ ეგ-
ვაპტელებს სჯეროდათ, რომ სიკვდი-
ლის შემდეგ გარდაცვლილი ცხოვ-
რობს თვით სამარხში ან მის მას-
ლობლად, ამიტომ სამარხები სამეფო
სასახლეების, ასე ვთქვათ, მოდელებს
წარმოადგენენ. ჩანს, გასვენებულ მო-
ნარქეს თან მონებსა და სასახლის მსა-
ხურებსაც აყოლებდნენ... ეს ბარბარო-
სელი წესი ჯადობრნაშოთი იმ დროისა

କୋଡ଼ିଙ୍ଗରାଜ୍

მეტანეური

უკარი საქართველო, საით მიღისარ!!

მემკვიდრეობის გზა თუ?....

„ჩვენი ხალხის შეუცველებლობამ, ჩვენი ქვეყნა უცხოელების სათარეშოდ გადააქცია. ბათუმის სიმშევნიერით მოხიბლული გადამთიელნი ბატონებად გაგვიხდნენ და უპავ გათავსელებულები ადგილობრივ მცხოვრებთა ინტერესებს ფეხქვეშ თელავენ.“

მემკვიდრეობის გზა თუ?....

სამწუხაროდ, ქართველი ერის მოწინავე ინტერესებით მოწოდების სიმაღლეზე ვერც წარსულში და ვერც ამჟამად აღმოჩნდა. მსედველობაში მაქსე ბოლო საუკუნეში ჩადენილი დანაშაულისათვის სამშობლოს მოდალატებისადმი შესაფერისი ადგილის ვერ მიჩნა. მისაგან გამომდინარე მავნე შედეგებს ჩემი თაობა დადგესაც იმის. ამ შემთხვევაში ქურადღებას უცხო ქვეყნის ძალის სტეკით გასაბჭოვადული საქართველოს მარიონებული ხელისუფლების მიერ, თსმადევთოან დადგებულ კარისის ხელშეკრულებაზე (1921 წლის 13 ოქტომბერი) შევნერებ. ამ დოკუმენტის I, II, III, IV, VI, XIII და XV მუხლები, რომელსაც შალვა ელიავა და ალექსანდრე სვანიძე აწერს ხელს საქართველოსათვის დამდებულია. მიუხედავად ამისა, მისი რაციონაცია სრულიად საქართველოს ცენტრალური აღმასრულებელი კომიტეტის საგანგებო სესიაში (1922 წლის 14 აპრილი) მოახდინა. საქართველოს მარიონებული და უპანონი ხელისუფლების მიერ დადგებული ამ ხელშეკრულების ანულირება, დემორატიული გზით არჩეულმა ზეიად გამასაურდის უზენაესმა საბჭომ განახორციელდა. რაგინდ პარალელურაც არ უნდა მოჩანდეს, მისი რეანიმაცია, უცხო სახელმწიფოს დახმარებათ და სერგო ორჯონიძის მსგავსად იარაღის გზით მოსული ერთგურად შევარდნადის მარიონებული ხელშეკრულების პრეამბულა. ამ ქმედებით, ერთგურად შევარდნადი აღმართებული ტერიტორიაზე მიმართებაში, საქართველოს ხელისუფლების დამოისტორიული დამოიდებულება, თურქული ოქროთი ზოგიერთი სახელმწიფო მოხელის მოხედვის შთაბეჭდილებას ტოვებს. მოთუმეტეს, თურქეთში მაცხოვრებელ ქართველებს ერთკლასიანი ქართული სასწავლებელიც არ გააჩნიათ და აღმინისტრაციული სასჯელით, იაკობ გოგაბაშვილის დადაგენის სწავლას ოჯახებშიაც უკრძალებენ. ფულით გაუმაძღარნი იმასაც კი ბედავენ, რომ აჭარის მოსახლეობაში მართლმადიდებლობა მიზანმიმართულად დაწრდილონ და ბათუმის ცენტრში, ქართველი ერის ოსმალეთისადმი მოხობის სიმბოლო – აზიზიეს მეჩეთი „წამოჭიმონ“. სამთავრობო უწყებების და განსაკუთრებით ყოფილი მხედრიონები „ჯაბაისტი“ მინისტრების ასეთი ქმედება, შემთხვევითობით არ არის განპირობებული. იგი თურქეთის ხელისუფლების მიერ ოქროს მდინარის ერთი შტოს კალაპოტის აჭარის მიმართულებით გაჭრას უნდა უკავშირდებოდეს. ადიდებულ მდინარესავთ ბათუმში შემოვარდნილ ოქროს შენაგადა, საქართველოს ცენტრალური და რეგიონის ხელისუფლების ზოგიერთი მადალინონსნები, დამშეული ღორის სიხარუის და მადალი ზენების შემსენებელი ადამიანის ძეგლი თვალსაჩინოების ადგილიდან „დროულად მოაცილეს“, ოქროს მოყვარულო, ფულის შოვნის გზა გაეხსნათ. საზოგადოების მოსატყებლად და გასაბითურებლად, ხელისუფლების მეცნიერებების უზენაესმა თურქეთსა და ასეთი ხელშეკრულება დაბარებული არ უნდა მოხარებას ასეთი კვლეული და მომავალი თაობების წინაშე დაღატების ტოლფასი დანაშაულებრივი ქმედება ჩაიდინება.

ამ უპანონი დაუკამბების სამართლებრივ სივრცეში შესვლისთვისაც უზულზე დახარბეჭდ ბრივი ქართველი მარტინ გარებული მოხარება არ უნდა მოხარებას ასეთი კვლეული და მომავალი თაობების წინაშე დაღატების ტოლფასი დანაშაულებრივი ქმედება ჩაიდინება.

ამ უპანონი დაუკამბების სამართლებრივ სივრცეში შესვლისთვისაც უზულზე დახარბეჭდ ბრივი ქართველი მარტინ გარებული მოხარება არ უნდა მოხარებას ასეთი კვლეული და მომავალი თაობების წინაშე დაგატების ტოლფასი დანაშაულებრივი ქმედება ჩაიდინება.

XX საუკუნის 30-ინი და XXI საუკუნის 10-იანი წლების საქართველოს ხელისუფლებისაგან შერისხეული, დახერხებილი და შეურაცხეოფილი დიდი მემედ აბაშიძის ნათელი სული, სადათას ძილით გათანაბულ ქართველობას საფლავიდან შემოყვივის!!! „ომალეთის ღაუაპანებს ნუ მიზეზით ჩემს აპარას!!!“

ამ სამართლიანი შემოძახილიდან გამომდინარე, ნებისმიერი ქართველისა და მოთუმეტეს სახელმწიფო მოხელის წინაშე პრინციპულად ისმება ეკონომიკური სამსახურისა და მემედ აბაშიძის შემავალი გზა თუ... სრულიად საქართველოს და აჭარის რეგიონის ხელისუფლებისა და არჩევნისა გავთვალისწილება თქვენზეა!

2012 წლის 24 აპრილი
გიორგი სუშისისიანი

მა-კილა, თქვა-ბორქომი,
მიორს ბჟა დო ბორჯომი,
თაქ ყოროფაში ნება ორე.
თაქი რინა დო ბირა ორე.

ჩემი-ოდა, სქანი-ბორნი,
ჩემი-კილა, სქანი-ბორქომი,
ჩემი ლექსი, სქანი ნება –
ღორონთიში რე თაში ნება.

ყოროფაში დღალეფი ორე,
თე ქიანა თიშენი ორე,
ართი უდუშა მითივლათი
გემრობავლათ დო გებჯგირათი.

X X X

მე კლიტე და თქვენ ბოქლომი,
გვიყვარს მზე და ბორჯომი,
სიყვარულის ნება არის,
აქ ცხოვრება და სიმდერა არის.

ჩემი სახლი, შენი ბოძი,
ჩემი კლიტე, თქვენი ბოქლომი,
ჩემი სიტყვა, შენი ნება,
ღმერთმა ერთად რომ ინება.

იომი

პოეზიის ტუთხე

ენის სატეხი

გუგული გუ-სუს გუგუნებს

გენოიას გორას გზაზედა,

გენადი გულიო გუ-გუ-ნებს

გუგულის გამოთქმა ზედა.

სამარცხინოა

საქართველოში

ჩაი იწვოდეს,

სამარცხინოა ყველაფერი რომ

ინგრეოდეს,

სასაცილოა მეფის ნაცვალი

ხალხს ხვდებოდეს,

საშინელება-ხალხი მეფეს ესუტებოდეს!

X X X

„გარ საქართველოს გულდამწ-გარი ჭირისუფალი“

გოველი ერის მომავალით მსურს

ბავისარო,

ჭკვიანი გონით დაწყობა და-

საწყობელი

და არ იქნება არავინ არგის მა-

რობელი.

რატი განგაბა

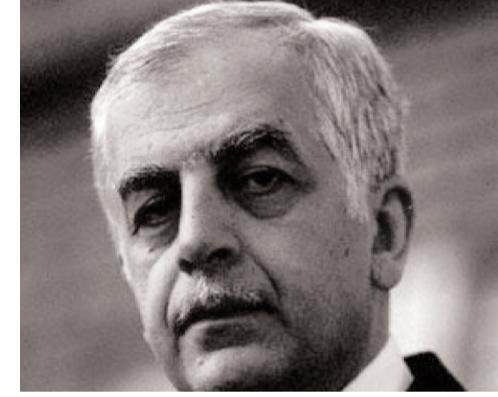
ქ. სენაკი

თბილისის საქართველო ზვანების გამსახურდის ხსრვას გეორგის უმცირეს

როგორც ცნობილი გახდა, თბილისის საკეთებულოში გამართულ ბიუროს სხდომაზე პარტიის ინიციატივით განხილულ იქნა თავითი.

პარტიი – ეს იყო სანაპიროს მიმდებარების ასეთი ქმედება, შემთხვევითობით არ არის განპირობებული. იგი თურქეთის ხელისუფლების მიერ ოქროს მდინარის ერთი შტოს კალაპოტის აჭარის მიმართულებით გაჭრას უნდა უკავშირდებოდეს. ადიდებულ მდინარესავთ ბათუმში შემოვარდნილ ოქროს შენაგადა, საქართველოს ცენტრალური და რეგიონის ხელისუფლების მინისტრის მინისტრების ასეთი კვლების მინისტრის სახითის საკითხის შემსენებელი ადამიანის ძეგლი თვალსაჩინოების ადგილიდან „დროულად მოაცილეს“, ოქროს მოყვარულო, ფულის შოვნის გზა გაეხსნათ. საზოგადოების მოსატყებლად და გასაბითურებლად, ხელისუფლების მეცნიერებების უზენაესმა თურქეთსა და ასეთი ხელშეკრულება დაბარებული არ უნდა მოხარებას ასეთი კვლეული და მომავალი თაობების წინაშე დაგატების ტოლფასი დანაშაულებრივი ქმედება ჩაიდინება.

„მანონის უხეში დარღვევებით, აღნიშნული ინიციატივა ამოღებულ იქნა საკრებულოს სხდომის დღის წესრიგიდან“, – ნათქვამია საკუთარებულებრივ გავრცელებულ განცხადებაში.

შევარი და „ოშიონი“ – ნაციონალური მოძრაობის „კარძალული საჩუქარი“ რესთაველებს

რეგიონის საკრებულოს წევრის „ერთობა ნაციონალური მოძრაობიდან“, თამაზ გველუაშვილის მარტინი და საკრებულო უბანში საზუტარად ცხვარი და დავით გაბაგაშვილი, პირდაპირ ან არაპირდაპირ, სანუკარაშვილის მინისტრის შესახებ, – ნათქვამია ურნალის გენერალების განცხადებაში.

ორგანიზაციის ინფორმაციით, საზუტარად რეგიონი

